

AVNOJ 83 - mladinska pohodna brigada

Izredno sem bila vesela novice, da sem izbrana za sodelovanje v mladinski pohodni brigadi AVNOJ 83.

Priprave na pohod po poteh, ki so jih prehodili delegati II. zasedanja AVNOJA, so bile temeljite in obsežne. Oblečeni v lepe uniforme, razporejeni po četah, veseli in skoraj razigrani smo zapustili Ljubljano. Takrat se je zame pričelo drugačno življenje. Pesem je odmevala po avtobusih, prekinjali so jo vzkliki navdušenja nad lepoto pokrajine, po kateri smo se peljali proti Jajcu, zadovoljstvo, smeh...

Dnevi so minevali ob spoznavanju novih krajev, zgodovinskih in kulturnih znamenitosti, ljudskih običajev in odkrivanju naravnih lepote. V Jajcu smo obiskali muzej in se podrobneje seznanili z dogajanjem pred 40 leti. V spominu mi bosta ostala tudi Mrkonjić grad in grobišče v Ključu.

Večere smo preživljali ob tabornih ognjih in prijateljskih pogovorih. Tako sta se krepila bratstvo in enotnost, kovala so se nova poznanstva.

Najnapornejši je bil 30 km dolg pohod iz Sanice proti Duboviku. A čeprav so nam domala pojemale moči, smo ob pesmi in vihrajočih se zastavah pa ob misli na težave, ki so spremljale udeležence II. zasedanja AVNOJA v težkih vojnih časih, utrujeni a ponosni prispeli na cilj. Ob prisrčnem sprejemu domačinov in pionirjev smo pozabili na utrujenost. Šele po končanem kulturnem programu smo preštevali žulje — ni jih bilo malo. Izmučeni smo popadali v spalne vreče in zaspali.

Sledila sta še dva naporna pohoda — bilo je vroče in pestila nas je žejna. Najprej smo pešačili do Donjega Dubovika, od tam pa 18 km do Blatna na Uni, kjer smo se utaborili in naslednji dan

počivali. Dopoldne smo se udeležili brigadne in četne konference, popoldne pa smo se pomerili v športnih igrah. Naslednje jutro pa zopet piščal: »Zbor za pohod!« Pred nami novi kilometri. Utrujenost žejna, srečanja z domačini...

In že smo prestopili mejo med SR B in H ter SRH v Šopuskem. Ohladili smo se v reki Plivi, nato pa nas je naslednji dan vlak »čiro« popeljal proti Metliki. Na meji med SR Hrvatsko in SR Slovenijo pa nas je kar nekaj prevzelo: po 12 dneh smo bili spet v Sloveniji.

Iz Metlike do Suhorja, kjer nas je presenetil dež, smo pešačili. Namesto mirnega nočnega počitka smo zaradi poplave v šotoru odšli spat v dom. Naslednji dan smo imeli več sreče, saj so nas do Črmošnjic kar peljali.

V petek nas je pot vodila do Dolenjskih Toplic, kjer je bil pionirski tabor Sutjeska. Ob tabornem ognju se je pozno v noč razlegala pesem v vseh jezikih narodov in narodnosti Jugoslavije. Znova so se potrdile želje tovariša Tita, udeležencev AVNOJA in vseh, ki so nam izbojevali svobodo.

Tako se je naša pot, ki je bila plod in dokaz bratstva in enotnosti ter obujanja tradicij NOB, prisrčno končala. Že naslednje jutro smo se odpeljali proti Ljubljani. Avtobusi so bili polni veselega petja, višek pa je naša razigranost dosegla v Ljubljani.

Na slovesnem zaključku v domu JLA smo prejeli izkaznice in si obljubili, da to ni bila naša zadnja skupna pot, na kateri krepimo bratstvo in enotnost ter obujamo dogodka iz NOB.

JANA LAH, 8. c
OŠ Jožeta Moškriča

Samo Marc s prijateljem Pečom iz Črne gore

VESELI ŠOLAR

Vstop v šolo je za prvošolčke in njihove starše pomemben dogodek. Po šolah ga različno praznujejo. Zagrebčani pa pripravijo za svoje prvošolčke zanimivo prireditev »Dak veseljak«, ki si je med starši in učenci že pridobila velik ugled. Na to prireditev povabijo vsakokrat tudi po enega prvošolčka iz vsake republike.

Slovenijo je letos zastopal prvošolček iz naše občine Samo Marc z OŠ Edvarda Kardelja. Prijateljske vezi, ki se spletajo med nastopajočimi, so prisrčne in nepozabne. Prireditev, ki je bila zadnje dni septembra, smo si ogledali tudi na TV.

Za ljubljanske prvošolčke naj bi podobno prireditev pripravili v dvorani Tivoli ob dnevu republike, ko bodo cicibani sprejeti v pionirsko organizacijo.

K.

Rada bi pomagala trpečim ljudem

Sedim na jasi sredi gozda. Dan je sončen, topel, nebo sinje, po njem se podijo puhasti oblaki. Kaj se bo zgodilo z njimi na njihovi poti? In kaj se bo zgodilo z menoj v prihodnosti? Ali bom dosegla cilj, ki si ga tako vroče želim, ali bom postala zdravnica?

Rada bi pomagala trpečim, bolnim ljudem, potrebnim pomoči. Vem pa, da je ta cilj težko dosegljiv. Šolanje je dolgo, naporno, poklic odgovoren, težak. Ali bo moja odločitev prava? Veliko maminih in mojih prijateljev mi to brani. Če že hočem pomagati bolnim, pravijo, naj se raje odločim za medicinsko sestro...

Počasi vstanem in se napotim proti gozdu. Ko stopim vanj, me sprejme petje ptic, prepevanje črčkov, šelestenje listja pod no-

žicami gozdnih prebivalcev. Po drevesih se prešerno podijo verice in pri srcu mi je lepo. Kako so živali brezskrbne, si mislim. Njih ne čaka življenjska odločitev, one si precej ustvarijo dom, družino. Same si že od mladih nog nabirajo živeža za življenje, brez tuje pomoči.

Z jasno mislijo na odločitev se z lahimi koraki vračam domov h knjigam.

MILENA KOŠAK,
8. c OŠ Leopolda Mačka Boruta

Vključili smo se v akcijo

V soboto, 24. septembra so Ljubljčanini in okoličani izvedli akcijo Golovec 83. Tudi učenci od 1.—3. razreda OŠ Edvarda Kardelja v Polju smo se vključili vanjo. Imeli smo pouk, ko smo ob 8. uri zaslišali sireno. V najkrajšem času smo bili na planem.

Vsaka tovarišica je najprej preštela svoje učence. Ker jih je nekaj manjkalo, so to sporočile reševalni ekipi. Ta je kmalu prinesla na nosilih »poškodovane« učence, ki so jim že nudili prvo pomoč.

Pohvaljeni smo bili, saj smo

vajo dobro opravili. Po stopniščih se učenci nismo prerivali. Tudi panike nismo zganjali. Strogo smo se držali navodil. Učenci iz drugega nadstropja so hoteli drug za drugim po desni strani, iz prvega po sredini in iz pritličja po levi strani stopnišča.

Tokrat smo si potres samo zamisljali. Ali bomo tako disciplinirani tudi takrat, ko bo pravi? Poizkušali bomo!

MATJAŽ PIRNOVAR
in MARIO KRIZMANIČ,
nov. krožek nižje stopnje
OŠ Edvarda Kardelja-Polje

Nagradno letovanje

Gasilci pionirske desetine iz Šmartnega ob Savi smo bili letos poleti za nagrado teden dni na Debelem rtiču. Mestna gasilska zveza nam je to omogočila prostorsko, občinska gasilska zveza Moste-Polje je prispevala denar, naše gasilsko društvo pa nam je poskrbelo prevoz.

Gasilca Slavko Marolt in Matjaž Zajc sta nas varno pripeljala na Debeli rtič. Slavko, Matjaž in Mirko Smolič so bili naši spremljevalci pa tudi učitelji v plavanju.

Dnevni red je bil točno določen. Takoj ko smo se zbudili, je bila na vrsti telovadba, potem pa umivanje, urejanje prostorov in nato zajtrk. Kopalni smo se vsako dopoldne in popoldne. Malico so nam prinašali kar na obalo. Po kosilu smo vedno malo počivali. Po večerji pa so bile vedno na programu razne igre in prireditve. Ob desetih pa smo morali biti že v posteljah. Sredi tedna smo se z barko peljali v Piran in videli razne znamenitosti. Najbolj nam je bil všeč akvarij. Zadnji večer smo tekmovali v kvizu.

Hrana je bila zelo v redu. Pili pa smo največ gringo in čaj.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam letovanje omogočili in obljubljamo,

da se bomo tudi naprej trudili in dosegali kar najboljše rezultate.

DAMJAN ZUPANČIČ
JANI ZAJC,
gasilska-pionirja iz
Šmartnega ob Savi

Kratko, pa jasno

Pohodniki so 24. septembra, po vaji Golovec 83, uspešno izvedli še delovni akciji na kmetiji in na PST.

Počitniška zveza je ponovno začela z dežurstvom, in sicer ob torkih od 16.—18. ure. Vsi, ki bi se radi včlanili, pridite!

Zadnji dan septembra je imela mladina v Zalogu volilno programsko konferenco. Nova predsednica njihove OO ZSMS je Vlasta Ribič.

Prvega oktobra so mladi iz Totre, Žime in Univerzitetne psihiatrčne klinike izvedli očistevalno delovno akcijo.

JELKA HRZENJAK

PREKLETA MLADINA?

Sedim v parku. Prisede starejši možakar in benti: »Ste videli te klopi? Nimaš se kam usesti. Vse je posvinjano. Prekleta mladina!«

Možakar bi še udrihal po mladih, a ga nisem več slišal. Presedel sem se drugam in se zamislil. Kaj je pripeljalo zagrenjenega moža do tega, da se mu je prav mladina tako zamerala? So ga mar hudo razočarali njegovi lastni otroci?

Naj bo tako ali drugače, možakar je v svoji trenutni čustveni vzbujenosti očitno pozabil na nekatera splošno znana dejstva. Prvič: v vseh časih, od kamene dobe do današnjih dni, je bilo med starejšimi vedno tudi nekaj takšnih, ki jim mladi rod ni bil pogodu že zato, ker sami niso bili več mladi. Drugič: če nekateri med mladimi niso povsem takšni, kot bi sicer bilo treba,

smo za njihovo neprilagojeno vedenje krivi predvsem mi, starejši, saj smo jim nenehno najbolj neposreden živ model za uresničevanje vsakodnevnih družbenih norm. Tretjič: v najhujših časih, ko je šlo za obstoj narodov, je najtežje breme boja za osvoboditev izpod nasilja jarma vedno nosila prav mladina, polna polta, trdnega optimizma in neomadeževanih idealov. In.

Naloga starejših generacij torej ni nekoristno in celo škodljivo nergaštvo zoper mladi rod, marveč nenehno prizadevanje za oblikovanje osebnostno čimboljše mladine, ki je naša bodočnost. Kajti vedno je bilo, je in bo tako: na mladih ostaja svet!

higijski

Vse brigadirje, ki so sodelovali na mladinskih delovnih akcijah letošnje poletje, pa tudi brigadirje iz prejšnjih let, vabimo na

srečanje brigadirjev in mladine

v četrtek, 20. oktobra ob 18. uri
v domu JLA, Trg OF (pri avtobusni postaji).

Na srečanju se bomo seznanili z uspehi letošnjih brigad, na programu pa je tudi zabava s plesom.

OK ZSMS
Ljubljana Moste-Polje

● ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

LETALSKA
SPLOŠNA
SREDNJA VOJAŠKA ŠOLA
»MARŠAL TITO«
V MOSTARJU

CILJ ŠOLANJA:
Priprava za študij na letalski vojaški akademiji v Zadru.

POKLIC:
Učenci, ki ne žele nadaljevati študija na Letalski vojaški akademiji, se lahko na 6-mesečnem došolanju usposobijo za enega od poklicev nižjega letalskega oficirja.

POSEBNE ZAHTEVE:
zdravstvene

TRAJANJE ŠOLANJA:
2 do 4 leta

Naša SKUPNOST

glasilo zbir Guličana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster, Izhaja štirinajstredno v 24.500 izvodi.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanci 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

● DOM V ZAMBRATIJI

Zdravje in razvedrilo za mlade

V Zambratiji, nedaleč od Savudrije, ima Zveza prijateljev mladine naše občine že vrsto let mladinski dom. V slikovitem parku ob morju in v idealnih klimatskih razmerah iz leta v leto uživajo predšolski malčki in tisti, ki že sedijo v šolskih klopeh.

Tudi v letošnji sezoni — začela se je prvega junija — je dom v Zambratiji gostil štiri predšolske skupine iz številnih vrtcev naše občine, vrstilo pa se je v njem pet letovanj šolskih otrok in dve šoli v naravi. Kot minula leta so tudi letos v domu letovali otroci iz pobratenega mesta Karl Marx Stadta, otroci naših zdomecev in šolarji OŠ »Goran Kovacic« iz Beograda. Brezskrbne dneve je tako v njem preživljalo prek 1.000 otrok, za ka-

tere varnost je skrbelo pedagoško vodstvo.

Upravnik doma Milan Ivančič z vsem osebjem že dve leti skrbi, da bi se otroci čimbolje počutili. Ker je dom v Zambratiji starejšega tipa, upravljalci objekta po materialnih možnostih sprti prenavljajo prostore. Tako so prenovili jedilnico in knjižno sobo obložili z letom, na dvorišču so postavili gugalnice in »polže«, obnovili so pa tudi igrišče za košarko in odbojko.

Zveza prijateljev mladine naše občine tako stalno izboljšuje možnosti za bivanje naših najmlajših.

V načrtu imajo nabavo novih miz in stolov v knjižni sobi ter popestritev športnih objektov. Nameravajo pa tudi urediti plažo, tako da bodo zlasti predšolski otroci še varnejši.

Po besedah upravnikova Ivančiča je program dela z otroki v redu, vzgojiteljice so prizadevne in starši jim lahko tudi v prihodnje popolnoma brez skrbi zaupajo svoje otroke. Razveseljivo je tudi, da v Zambratiji letos niso zabeležili nobene nesreče.

T. ŽIDAN